

goană de vânt

Ursu Marian Florentin

GOANĂ ÎN VÂNT

Prin livezi tac iubiri și cireși de amar
și un scâncet de rai pe-un final de abis,
când te-mbraci cu câmpii de un verde plentar
te doresc printre miei și zăpezi de cais,

Eu sunt liberul om alergând pe un cal
cu potcoave de lut și zăbale de crini,
un blestem muribund înhămat vertical,
galopând în genunchi pe-o planetă de spini

Mă hrănesc cu-amintiri și beau norii turbați,
primăverile-mi sunt scrijelite în brazi
când te vreau printre flori de salcâmi scuturați
tot prezentul de ieri mi-e trecutul de azi

Port în gând cicatrici și tristeți de copaci
și pe tine suavă în visul de fragi
și-ți sărut rănilor risipite- ntre maci
când dispari ca un mit în pădurea de fagi

Azi sunt sânge iar mâine voi fi necuvânt,
străbătând depărtări cu sclipiri de opal,
vorbele-mi sunt o goană de fluturi în vânt,
spulberați pe un câmp sub un tropot de cal...